

04.07.21

«Σκληρό Μαρκάρισμα» στον Γραμματέα του ΜΕΡΑ25 Γιάνη Βαρουφάκη**από το δημοσιογράφο Άρη Χατζηστεφάνου**

Στο πέμπτο «Σκληρό Μαρκάρισμα» ο Γραμματέας του ΜΕΡΑ25 Γιάνης Βαρουφάκης μιλάει χωρίς περιστροφές για το χρέος, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τον Τσίπρα και τον Μητσοτάκη, για τον Ασάντζ και το Παλαιστινιακό, για τις ΗΠΑ και τα γεωπολιτικά θέματα, το χρέος, το bitcoin, τους εμβολιασμούς και την υποχρεωτικότητά τους. Δίνει ευθύβολες απαντήσεις στις ερωτήσεις του Άρη Χατζηστεφάνου για τις θέσεις του ΜΕΡΑ25 σε φλέγοντα ζητήματα και θέματα αιχμής.

Για τον Μπαργκούτι, το BDS και το μποϊκοτάζ στο Ισραήλ

ΔΗΜ: Είθισται ο δημοσιογράφος να καλεί τον αρχηγό πολιτικού κόμματος ή τον συνεντευξιαζόμενο γενικά και εδώ έχουμε μια κατάσταση όπου ο συνεντευξιαζόμενος κάλεσε το δημοσιογράφο. Δεν ξέρω ποιος πρέπει να ευχαριστήσει ποιον, εγώ ευχαριστώ για την πρόσκληση. Είθισται επίσης όταν έχεις έναν αρχηγό πολιτικού κόμματος, και αν έρχεται και από ένα πρόσφατο συνέδριο, να ξεκινάς με τα πολιτικά, τρέχουσα πολιτική επικαιρότητα. Βαριέμαι λίγο αυτό το κομμάτι και επειδή προέρχομαι από τα διεθνή ως δημοσιογράφος εμένα αυτό που μου έχει κάνει την μεγαλύτερη εντύπωση από τις κινήσεις του ΜΕΡΑ25 το τελευταίο διάστημα ήταν η συνάντηση με τον Μπαργκούτι. Τον άνθρωπο που βρίσκεται ουσιαστικά πίσω από τη δημιουργία του BDS που είναι ένα κίνημα για το μποϊκοτάζ του Ισραήλ και έρχεται αυτή η συνάντηση σε μια στιγμή που το κίνημα BDS, όχι σε μια στιγμή εδώ και πάρα πολύ μεγάλο διάστημα δέχεται πυρά από παντού και δέχεται πυρά ακόμα και από την ευρωπαϊκή Αριστερά. Αποστάσεις βλέπουμε να κρατάνε στην Γερμανία ακόμα και το Ντι Λίνκε και τα αριστερά κόμματα. Τι σημαίνει αυτή η συνάντηση, τι προτείνει το ΜΕΡΑ25; Μποϊκοτάζ στο Ισραήλ;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι, το είπαμε ξεκάθαρα είχαμε ψήφισμα στο συνέδριό μας. Κατέθεσα πρόταση ψηφίσματος που υπερψηφίστηκε με 98% από τους συνέδρους. Η πρότασή μας είναι πρώτον, ζητάμε από την ΕΕ και από όλες τις χώρες της ΕΕ αλλά και γενικότερα την αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης, για να υπάρχει νομική ισορροπία μεταξύ των δύο μερών. Παράλληλα ζητάμε άμεση παύση οποιασδήποτε αμυντικής συμφωνίας, εμπάργκο ανταλλαγών οπλικών συστημάτων προς το Ισραήλ. Επιλεκτικό εμπάργκο εμπορικό, γιατί επιλεκτικό; Γιατί περιμένουμε από τους Παλαιστίνιους, από τους προοδευτικούς Ισραηλινούς να μας πουν ποιες εταιρείες θα πρέπει να είναι αυτές που θα μπουκν στο στόχαστρο, όχι όλες. Γιατί όπως και με τη Νότια Αφρική οι προοδευτικοί άνθρωποι πάντοτε όταν έχεις ένα Απαρτχάιντ πρέπει να κάνεις αυτό που σου λένε τα θύματα του Απαρτχάιντ. Όπως με την Νότια Αφρική ότι μας έλεγε το ENC κάναμε όταν ζούσαμε κάποιος από εμάς στη Βρετανία όσον αφορά την καμπάνια. Οπότε ναι, η απάντηση είναι το κράτος του Ισραήλ δεν είναι ένα κανονικό κράτος, είναι το μοναδικό κράτος Απαρτχάιντ που έχει απομείνει μετά το τέλος του Απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική, δεν

μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε ως ένα τέτοιο. Είπες και πολύ σωστά ότι το κίνημα BDS έχει δαιμονοποιηθεί στη Γερμανία.

ΔΗΜ: Αντισημίτες θα σας πουν.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Υπάρχει μια τακτική των ακραίων σιωνιστών Νετανιάχου και Σια όποιους τους ασκεί κριτική αμέσως να χαρακτηρίζεται αντισημίτης ιδίως οι Εβραίοι. Self hating Jews, αυτομισούμενοι Εβραίοι τους ονομάζουν. Εμείς ευτυχώς μέσα στον DiEM25, στην Προοδευτική Διεθνή έχουμε πάρα πολύ ισχυρούς Εβραίους συντρόφους, είναι η καλύτερη άμυνά μας αλλά επειδή ως δημοσιογράφος σε ενδιαφέρουν και τα παραλείπόμενα να σου πω πως έγινε η συνάντηση με τον Μπαργκούτι. Με τον πολύ καλό μου φίλο τον Μπράιαν Ίνο είχαμε ξεκινήσει μια σειρά από εκπομπές μέσα από το DiEM tv.

Για τον Ασάνζ και το Παλαιστινιακό

ΔΗΜ: Για τον Ασάνζ κυρίως ήταν η επαφή.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Για τον Ασάνζ και για το Παλαιστινιακό. Μετά σε αυτή την παρέα προστέθηκε και ο Ρότζερ Γουότερς ο οποίος από μόνος του κάνει μια καμπάνια για τους Παλαιστίνιους, ανεξάρτητα από εμάς, και τότε ήταν που άρχισε η δαιμονοποίηση του Κεν Λόουτς παράλληλα με τον Τζέρεμι Κόρμπιν και οι δύο είναι φίλοι μου, στη Βρετανία ως αντισημίτες. Ποιος ο Κεν Λόουτς τώρα αντισημίτης αν είναι δυνατόν! Και αμέσως με τον Μπράιαν δημιουργήσαμε μια κίνηση συμπαράστασης στον Κεν Λόουτς ο οποίος πρέπει να σου πω είναι ένας πάρα πολύ ευαίσθητος άνθρωπος, δεν μπόρεσε να το σηκώσει αυτό, να τον κατηγορούν για αντισημιτισμό. Κατέρρευσε ψυχολογικά, έφτασε στο σημείο να μην του μιλάνε τα εγγόνια του και τον στηρίξαμε όσο μπορούσαμε. Έτσι λοιπόν φτιάξαμε αυτό που λέμε let's talk it over ένα προγραμματάκι - εκπομπούλα στο διαδίκτυο από αυτές που κάναμε μέσα στο lockdown το έχουμε μάθει, ο Ρότζερ, ο Κεν, ο Μπράιαν και εγώ και έτσι φτιάξαμε μια ομάδα που ξεκίνησε με το Παλαιστινιακό, μετά μιλάμε για το χρέος, μιλάμε για την Λατινική Αμερική για διάφορα ζητήματα. Επειδή λοιπόν είχαμε έρθει πολύ κοντά και σχεδόν κάθε μέρα ανταλλάσαμε email, chats κλπ εμείς οι τέσσερις κάποια στιγμή μέσα από αυτούς τους μου έρχεται ένα email από τον Μπαργκούτι ο οποίος με εγκαλεί. Και με εγκαλεί γιατί είχα δεχτεί μια πρόσκληση να μιλήσω διαδικτυακά σε ένα Ινστιτούτο στην Ιερουσαλήμ από προοδευτικούς Εβραίους συντρόφους -φίλους, και με εγκάλεσε και μου είπε «καλά παιδιά αυτοί, ωραία πράγματα λέτε»-μιλάγαμε για τον μετα-καπιταλισμό για το πως εξελίσσεται ο καπιταλισμός- και μου λέει «πολύ προοδευτικοί αυτοί οι Εβραίοι φίλοι σου, σύντροφοί σου αλλά το συγκεκριμένο Ινστιτούτο παίρνει χρήματα από την κυβέρνηση και συγκεκριμένα από οργανώσεις που εμπλέκονται με τους εποίκους στη Δυτική Όχθη. Μην το κάνεις, βγες και καταδίκασέ τους». Κάνω εγώ μια συζήτηση με τον Ομάρ, του λέω νοιώθω και άσχημα γιατί έχω δεσμευτεί με τους ανθρώπους αυτούς και τελικά του λέω Ομάρ έχεις δίκιο. Ήρθα σε επαφή με τους συντρόφους στην Ιερουσαλήμ, το κάναμε αλλά δεν το κάναμε στη δική τους πλατφόρμα, το κάναμε στην πλατφόρμα του DiEM. Οπότε ξεκινήσαμε μια κουβέντα με τον Ομάρ και του λέω έλα να κάνουμε μια εκπομπή μαζί, να μιλήσουμε για όλα αυτά τα ζητήματα. Αυτά σε ενδιαφέρουν για αυτό στα λέω...

ΔΗΜ: Με ενδιαφέρουν και κουράγιο για το τι έχεις να ακούσεις από εδώ και πέρα αλλά με παλαιστινιακή μαντήλα θυμάμαι τον Τσίπρα πριν από τις εκλογές του 2015.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Με πολλά θυμάσαι τον Τσίπρα πριν τις εκλογές

ΔΗΜ: Ναι και αμέσως μετά τις εκλογές τον θυμάμαι να υπογράφει το χαρτί ότι είναι η Ιερουσαλήμ η ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Για τον φίλο του τον «Μπίμπι» δεν το ανέφερες. Ελλάς-Ισραήλ συμμαχία, εξορύξεις με Exxon Mobil και Σίσι.

ΔΗΜ: Πως ξέρουμε ότι όταν θα βρεθείς στη συνέχεια σε μια κυβερνητική θέση μελλοντικά, σε μια συνέχεια γεωστρατηγικής συνεργασίας που ξεκινά με τον Παπανδρέου το 2010-2011, τι θα κάνεις σε αυτή τη θέση;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Θα σκίσουμε κάθε συμφωνία με το Ισραήλ και θα ξεκινήσουμε μποϊκοτάζ στο Ισραήλ όπως είπαμε στο συνέδριό μας. Δεν μπορώ να σου αποδείξω τι θα γίνει στο μέλλον κανένας δεν μπορεί εσύ και όσοι μας βλέπουν πρέπει να κρίνετε από το παρελθόν του καθενός μας. Ο λόγος για τον οποίο δεν είμαι με τον Τσίπρα είναι ακριβώς ότι εμένα δεν με ενδιέφερε αρκετά το να είμαι υπουργός, το να είμαι στην κυβέρνηση, να έχω τη έξωθεν καλή μαρτυρία του υπερατλαντικού πόλου Ουάσιγκτον-Τελ Αβίβ-Σίσι-Exxon-Mobil-Κύπρου -αμερικανικής πρεσβείας στην Ελλάδα.

Για τις ΗΠΑ σχετικά με οικονομικά και γεωπολιτικά θέματα

ΔΗΜ: Έχεις κατηγορηθεί ότι στην συγκατοίκηση των κάποιων μηνών δεν υπήρξε κόντρα με τον υπερατλαντικό πόλο σε οικονομικά θέματα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ήμουν ο πρώτος που είχα πει ότι δεν θα κάνουμε κόντρα με τον υπερατλαντικό πόλο.

ΔΗΜ: Το διαχωρίζεις στο γεωπολιτικό δηλαδή;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι γιατί κοίταξε να δεις και θα σου δώσω μια πληροφόρηση. Αυτό που έλεγα όταν υποτίθεται ότι ήμασταν μαζί με τις ΗΠΑ και τη λοιπή παρέα του ΣΥΡΙΖΑ για αυτό το οποίο εμένα με ενδιέφερε που ήταν η απόδραση, είτε με εθνικό νόμισμα ή χωρίς εθνικό νόμισμα, από αυτό που εμείς στο ΜΕΡΑ25 ονομάζουμε χρεοδουλοπαροιμία. Αυτή την αποικία χρέους που έχουμε τώρα που είμαστε αλυσσοδεμένοι με αυτό το χρέος. Η διαγραφή ενός μεγάλου κομματιού του χρέους είτε με τον Α τρόπο ή τον Β τρόπο ήταν το Νο1 για μένα και παραμένει. Για μένα το χρέος είναι πολύ πιο αποτελεσματική μέθοδος να έχεις μια χώρα αλυσσοδεμένη παρά τα τανκς.

Για το χρέος

ΔΗΜ: Συνέχισες να αποπληρώνεις χρέος όταν ήσουνα στην κατάλληλη θέση.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Θα πάμε σε αυτό, να σου απαντήσω αυτό που έλεγα είναι ότι μια μικρή χώρα ιδίως αποικία χρέους πρέπει να έχει προτεραιότητες. Η προτεραιότητα είναι η σύγκρουση με το Βερολίνο για το θέμα του χρέους. Αν το πετύχουμε αυτό και αποδεσμευτούμε από αυτή τη φυλακή του χρέους μετά μιλάμε για όλα τα άλλα. Εάν δεις προσεκτικά τη στάση της Ουάσιγκτον απέναντι στα ελληνικά μνημόνια και στο Βερολίνο θα δεις ότι υπήρχε μια εχθρότητα απέναντι στο Βερολίνο της Ουάσιγκτον για λόγους ιδίου συμφέροντος. Να το πω πολύ απλά, το έλεγε και ο Τζακ Λου ο υπουργός Οικονομικών του Ομπάμα τότε από το '12 και μετά, ότι η λιτότητα που επέβαλαν στην Ελλάδα στη βάση του χρέους -το χρέος ήταν η ευκαιρία για τη λιτότητα στην Ελλάδα- εξάγεται στην υπόλοιπη ΕΕ αυτό καθιστά την ΕΕ έναν εξαγωγέα αποπληθωρισμού και ύφεσης προς τις ΗΠΑ οπότε θεωρούσαν ότι το ελληνικό μνημόνιο πήγαινε κόντρα στα συμφέροντα της Αμερικής. Όταν έχεις έστω και μια τόσο μικρή αλλά σημαντική τομή συμφερόντων λες ότι στόχος μου τι είναι; Είναι η διαγραφή του χρέους οπότε τουλάχιστον αυτή ήταν η δική μου τακτική και δεν το είχα κρύψει το έλεγα από το 2013, μια κυβέρνηση προοδευτική στην Ελλάδα που έρχεται να τα σπάσει με το Βερολίνο και την ΕΕ και με την Τρόικα πρέπει να ιεραρχήσει την τακτική της. Δεν μπορούμε να έχουμε δύο μέτωπα, ένα με το Βερολίνο και ένα με την Ουάσιγκτον και έτσι κι αλλιώς η αποικία χρέους δεν είχε σχέση με το NATO είχε σχέση με την ΕΕ, είχε σχέση με την Τρόικα. Οπότε η συμβουλή μου στον Τσίπρα τότε ήταν κάνε μια έντιμη συμφωνία με την Ουάσιγκτον δηλαδή εμείς δεν πρόκειται να θέσουμε θέμα NATO και βάσεων τώρα γιατί εμείς έχουμε το θέμα της χρεοδουλοπαροικίας με το Βερολίνο. Νομίζω ότι δούλεψε αυτό και η πληροφόρηση που θα σου δώσω είναι η εξής, όταν τελικά ήμουν στην Ουάσιγκτον τον Απρίλιο του '15 και μιλούσα με τον Τζακ Λου ο Ομπάμα μου είχε πει προσωπικά ότι «εμείς θα σας βοηθήσουμε». Του είχα πει ότι δεν είναι αυτό το μήνυμα που παίρνω από τον υπουργό Οικονομικών σου, γιατί ξέρεις οι υπουργοί Οικονομικών είναι σχεδόν ανεξάρτητοι από τους προέδρους και από τον Λευκό Οίκο, και πράγματι ο Τζακ Λου μου είπε verbatim «έχετε δίκιο σε αυτό που λέτε αλλά δεν θα κάνουμε τίποτα να σας βοηθήσουμε γιατί ανήκετε στη Γερμανική σφαίρα οικονομικής επιρροής». Βγάλτε τα μάτια σας ουσιαστικά, κάντε ό, τι θέλετε, εμείς θέλουμε να κερδίσετε αλλά δεν θα σας βοηθήσουμε, το μόνο που μπορούμε να σας πούμε είναι ότι στο γεωπολιτικό κομμάτι δεν έχετε να φοβηθείτε κάτι, και εννοούσε βεβαίως την Τουρκία. Αυτό ακόμα θεωρώ ότι ήταν μια καλή τακτική κίνηση από εμάς αλλά επειδή δεν θέλω να αφήσω καμία ερώτηση να πέσει στο πάτωμα είπες «πλήρωνες όμως το χρέος». Μιλάς για το ΔΝΤ γιατί όταν μπήκα στο υπουργείο Οικονομικών είχαμε να αποπληρώσουμε γύρω στα 6 δις στο ΔΝΤ τους επόμενους 3-4 μήνες και μετά ακολουθούσαν 6 δις στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα τον Ιούλιο -Αύγουστο '15.

ΔΗΜ: Όποια και αν είναι τα ποσά πηγαίνουμε με ψιλοάδεια ταμεία στην κρίσιμη διαπραγμάτευση, αυτή δεν είναι η πραγματικότητα;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Κοίταξε να δεις τα πράγματα πως έχουν, εδώ πρέπει να σκέφτεσαι απολύτως ορθολογικά γιατί δεν σε παίρνει διαφορετικά. Να το πω διαφορετικά αν ήταν να φύγουμε από το ευρώ, να γίνει η ρήξη και να πάμε στο εθνικό νόμισμα δεν έχει σημασία τι έχει το ταμείο μέσα. Το ταμείο όπως γνωρίζεις στον καπιταλισμό είναι εικονικό το χρήμα, δηλαδή τα ταμεία αυτά όταν έχουν ευρώ και μετά τα κάνουν δραχμές παύουν να είναι ευρώ, εξανεμίζονται και έχουν ότι μπορεί να σηκώσει η χώρα σου. Οπότε το ερώτημα ήταν

κάνουμε εμείς μονομερή κήρυξη εξόδου από την ευρωζώνη ή παλεύουμε τη διαπραγμάτευση; Οπότε το να έχεις χρήματα εικονικά στο ταμείο το κοινό του υπουργείου Οικονομικών με την Τράπεζα της Ελλάδος που είναι ευρώ όταν εκείνοι αποφασίζουν αν θα σε πετάξουν έξω από το ευρώ ή όχι, με άλλα λόγια αν θα εξανεμιστούν αυτά τα χρήματα δεν έχει σημασία τι χρήματα έχεις εκεί μέσα.

ΔΗΜ: Το χρήμα μετατρέπεται και προστατεύεται.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δεν προστατεύεται, όταν είναι εικονικό δεν προστατεύεται δεν είναι σε χαρτί, δεν είναι σε χρυσό.

ΔΗΜ: Δεν χάνεται ένα ευρώ χάνεται ένα bitcoin ενδεχομένως, χάνονται πολλά άλλα πράγματα αλλά δεν χάνεται η αξία την οποία έχεις κερδίσει με το ΑΕΠ σου με πάρα πολλά πράγματα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Πώς δεν χάνεται. Να στο πω διαφορετικά ας πούμε είχαμε κάποια αποθεματικά τα οποία τα συγκεντρώσαμε από διάφορες μεριές από εδώ από εκεί τα συγκεντρώσαμε στον κοινό λογαριασμό του υπουργείου Οικονομικών και της Τράπεζας της Ελλάδος αυτά ήταν νούμερα σε ένα excel αυτό ήταν. Δεν ήταν ούτε πραγματικά χρήματα ούτε ήταν χειροπιαστά ούτε ήταν σε χρυσό ούτε ήταν σε εγγύηση του Federal Reserve ήταν σε εγγύηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αυτός έδινε την αξία τους σε ευρώ.

Αντίθετος στην αποπληρωμή του ΔΝΤ

ΔΗΜ: Με αυτό το σκεπτικό θα μπορούσατε να έχετε κάνει πιο ριζοσπαστικές κινήσεις, αφού είναι αέρας, στη διαγραφή, σε πάρα πολλά άλλα πράγματα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Επειδή θέλω να απαντήσω στο ερώτημά σου, εγώ ήμουν αντίθετος στην αποπληρωμή στο ΔΝΤ γίνεται η συμφωνία της 20ης Φεβρουαρίου και αρχίζουν τρεις μέρες μετά να την παίρνουν πίσω. Η εισήγησή μου στο Μαξίμου και στο πολεμικό συμβούλιο όπως το λέγαμε ήταν «δεν τους δίνουμε δεκάρα από εδώ και πέρα». Αθέτησαν τη συμφωνία της 20ης Φεβρουαρίου οι ίδιοι αμέσως κάποια 24ωρα μετά, ήταν να φέρουν την Τρόικα πίσω, συνέχισαν να μην μιλάνε για το χρέος κλπ. ενώ είχαμε συμφωνήσει να μιλήσουμε για το χρέος. Η δική μου η γραμμή ήταν ότι πρέπει αυτή τη στιγμή να σταματήσουμε τις πληρωμές στο ΔΝΤ, όχι για να μην αδειάσουν τα ταμεία -εκεί έχω διαφορετική αντίληψη- αλλά γιατί έπρεπε να τους στείλουμε το μήνυμα ότι δεν μας σάμαμε. Οι υπόλοιποι του πολεμικού συμβουλίου υπό την καθοδήγηση του πρωθυπουργού μου λέγανε «δεν ήρθε η στιγμή ακόμα να προετοιμαστούμε λίγο καλύτερα για να γίνει αυτή η ρήξη, η ρήξη αυτή θα γίνει» και πήγαινε η ιστορία. Κάποια στιγμή μάλιστα, το έχω περιγράψει πολύ γλαφυρά στο βιβλίο μου είχα μια δίωρη συζήτηση με τον πρωθυπουργό, του είχα πρήξει το συκώτι να το πω πολύ απλά ότι δεν πρέπει να πληρώσουμε την επόμενη δόση του ΔΝΤ. Μου έλεγε όχι, όχι ακόμα κάτσε να περάσει το Πάσχα και διάφορα τέτοια. Γίνεται κυβερνητικό συμβούλιο, συνειδητοποιεί ότι το κλίμα ήταν πάρα πολύ αρνητικό μέσα στο κυβερνητικό συμβούλιο, δηλαδή υπήρχε μεγάλη απαισιοδοξία, γιατί όλοι έβλεπαν ότι -άμα συνεχίζεις να πηγαίνεις έτσι, σαν αμνός στο σφαγείο- δεν πάει καλά η

διαπραγμάτευση. Σηκώνεται όρθιος γιατί δεν υπάρχει καλύτερος από τον Αλ. Τσίπρα από το να συλλάβει την ατμόσφαιρα στο δωμάτιο και να πει αυτά που θέλουν να ακούσουν οι άνθρωποι, και μου δίνει εντολή μπροστά σε όλους λέγοντας «αυτός εδώ τελικά είχε δίκιο, όχι μόνο δεν θα πληρώσεις την επόμενη δόση αλλά θα πας στην Ουάσιγκτον να το πεις στην κα Λαγκάρντ». Και ενθουσιάζομαι, παίρνω το αεροπλάνο πάω στην Ουάσιγκτον, κατεβαίνω από το αεροπλάνο ανοίγω το κινητό και στο κινητό μου λέει «θα πληρώσεις». Οπότε έχεις δίκιο σε αυτό, αλλά όχι επειδή χάναμε χρήματα, έπρεπε να δηλώσουμε στην Τρόικα από την αρχή ότι δεν μασάμε. Σε αυτό έχεις απόλυτο δίκιο αλλά αν θες να κάνουμε μια ολόκληρη συζήτηση για το από που προκύπτει η αξία του χρήματος αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον.

Για τους εμβολιασμούς και την υποχρεωτικότητα

ΔΗΜ: Δεν θέλω να κάνουμε αυτή, επίσης προσπαθώ να φεύγω από εκείνες τις μέρες γιατί όλοι ξέρουν ότι αυτά θέλουμε να συζητήσουμε αλλά θα μας βαρεθούν. **Εμβολιασμοί, υποχρεωτικότητα.**

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Είμαι κάθετα εναντίον της υποχρεωτικότητας.

ΔΗΜ: Όταν έχεις νοσηλευτές σε νοσοκομεία που -είναι λίγοι αλλά υπάρχουν και- αρνούνται να εμβολιαστούν;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι εκεί... κοίταξε υποχρεωτικότητα τι σημαίνει ότι δεν θέλει ο άλλος να εμβολιαστεί και τον δένεις σε μια καρέκλα και του βάζεις την ένεση στο μπράτσο, αυτό σημαίνει υποχρεωτικότητα. Ότι δεν έχει δικαίωμα ένας νοσηλευτής να μην εμβολιαστεί στο νοσοκομείο εκεί θα συμφωνούσα. Άμα θέλει να παραιτηθεί ή άμα θέλει να τεθεί σε διαθεσιμότητα μέχρι το τέλος της πανδημίας αυτό είναι άλλο θέμα.

ΔΗΜ: Κάποιες ομάδες δηλαδή έχουν προτεραιότητα και υποχρέωση μεγαλύτερη

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Να το πω διαφορετικά, αν δουλεύεις σε γηροκομείο όπου θα πεθάνουν οι μισοί γέροι αν εσύ δεν εμβολιαστείς, ε δεν νομίζω ότι είναι στην διακριτική σου ευχέρεια. Εγώ θεωρώ ότι ό, τι αφορά ατομικά αγαθά ο καθένας είναι κύριος και αφεντικό του εαυτού του αλλά όταν αφορά τον διπλανό σου δεν μπορείς εσύ να παίζεις με τη ζωή του διπλανού. Ιδίως όταν ο διπλανός είναι 80 χρονών, εσύ δεν θα πεθάνεις, οι πιθανότητες είναι αλλά οι πιθανότητες είναι ότι θα πεθάνει ο διπλανός σου.

Για τις πατέντες των εμβολίων

ΔΗΜ: Μίλησες και στο συνέδριο για το τεράστιο θέμα με τις πατέντες, η άποψη λίγο πολύ γνωστή ότι πρέπει να αρθούν οι πατέντες, έχουμε φτάσει να το πει μέχρι και ο Μπάιντεν αν και δεν είδαμε πρακτικά βήματα από εκεί, πως θα γίνει αυτό για μια χώρα σαν την Ελλάδα μέσα στην ΕΕ η οποία ΕΕ έπαιξε και τον πιο σκοτεινό ρόλο σε αυτή την ιστορία. Δηλαδή ακόμα και αν πούμε ότι ήταν ρητορική η πρόταση του Μπάιντεν

απέναντί του βρήκε την ΕΕ που είπε «όχι, είμαστε με τις φαρμακοβιομηχανίες». Τι θα κάνει η Ελλάδα σε αυτό;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εγώ θεωρώ ότι ήταν μια κοροϊδία του Μπάιντεν και της ΕΕ δήθεν διαφωνούσαν όταν δεν διαφωνούνε καθόλου. Ήταν μια πολύ ωραία επικοινωνιακή κίνηση του Μπάιντεν, η κα Φον ντερ Λάιεν δεν έχει έτσι κι αλλιώς κανένα λόγο να φοβάται για τη θέση της γιατί δεν την εκλέξαμε, δεν μπορούμε να τη διώξουμε γιατί να μην πει την αλήθεια. Για το θέμα των πατεντών και στο πλαίσιο της Προοδευτικής Διεθνούς είχαμε μια συνάντηση κορυφής με υπουργούς από Βολιβίες κλπ. πριν από δύο μέρες και εκεί τοποθετήθηκα κιόλας, δεν είναι θέμα ΕΕ. Δηλαδή να το πω διαφορετικά η Νιγηρία, η Ινδία έχουν τα ίδια προβλήματα που έχει η ΕΕ γιατί όταν έχεις απέναντι τη Pfizer, όταν έχεις απέναντι τη Moderna τι θα κάνεις; Πώς θα τους πάρεις τις πατέντες;

ΔΗΜ: Δεν θα μπορούσαμε να προσεγγίσουμε τη Ρωσία για το Sputnik παραδείγματος χάριν;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αυτό θα μπορούσαμε να το κάνουμε και μέσα στην ΕΕ, βεβαίως και μπορούσαμε, η Ουγγαρία το έκανε. Η Ουγγαρία έχει εμβολιάσει τη μισή Ουγγαρία με Sputnik δεν της είπαν τίποτα οι Βρυξέλλες. Δεν είναι το πρόβλημα η ΕΕ εδώ, το πρόβλημα είναι...

ΔΗΜ: Αν πεις ότι πας να στήσεις ελληνική βιομηχανία για γενόσημα δεν πιστεύεις ότι θα σε φάει ζωντανό η ΕΕ με όλα τα λόμπι να καθορίζουν ψηφοφορίες, να καθορίζουν την πολιτική της ευρωπαϊκής επιτροπής, να καθορίζουν τα πάντα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δεν θα μου κάνει καμία εντύπωση αν συνέβαινε αυτό, το πρόβλημα είναι γιατί τα έχουμε ψάξει ως ΜΕΡΑ25 και ως ΔΙΕΜ25, εάν σήμερα η Pfizer έστειλε με email σε ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες τη χημική ένωση και έλεγε «άντε κάντε το ελεύθερα, σας το δίνουμε» θα μας έπαιρνε 18 μήνες να γίνει παραγωγή. Το ίδιο ισχύει για χώρες όπως η Ινδία ή η Αφρική. Εδώ υπάρχουν δύο ζητήματα το πρώτο είναι οι πατέντες και το δεύτερον πόσο γρήγορα μπορείς να παραγάγεις τα εμβόλια τα οποία ήδη υπάρχουν, είτε κινέζικο είτε το Sputnik είτε το Pfizer δεν έχει σημασία, δεν είναι εύκολο για να μετατρέψεις μια φαρμακοβιομηχανία που παράγει εμβόλια για κάτι άλλο να παράγει αυτά τα συγκεκριμένα. Θέλει κάποιο χρόνο αλλά αυτό το οποίο νομίζω ότι έχει μεγαλύτερη σημασία είναι να σκεφτούμε το εξής. Από την αρχή της πανδημίας οι κεντρικές τράπεζες του G7 έχουν τυπώσει 9 χιλιάδες δισεκατομμύρια δολάρια και τα έχουν δώσει στους τραπεζίτες υποτίθεται για να διασώσουν την οικονομία. Εννιά χιλιάδες δισεκατομμύρια δολάρια από τον Μάρτιο του 2020 μέχρι σήμερα. Το ΔΝΤ που καμιά φορά λέει και κάτι ενδιαφέρον και χρήσιμο έκατσε και υπολόγισε το συνολικό κόστος του πλήρους εμβολιασμού της υφηλίου και τον έβγαλε 39 δις. 9 χιλιάδες δις τύπωσαν, 39 θα χρειαζόντουσαν για να λήξει η πανδημία, χωρίς πατέντες χωρίς τίποτα. Δηλαδή λίγο να κρατούσαν το δαχτυλάκι τους στο κουμπί που τυπώνει το χρήμα οι κεντρικοί τραπεζίτες των G7 θα είχε λήξει η ιστορία και οι μεγάλες εταιρείες θα έπαιρναν τα χρήματά τους. Ένα τελευταίο που θέλω να πω για τις πατέντες, εγώ θεωρώ ότι οι πατέντες πρέπει να καταργηθούν για όλα τα φάρμακα. Θα μου πεις και πως θα βγάλουν τα χρήματά τους οι εταιρείες γιατί εδώ υπάρχει ένα επιχείρημα,

σου λέει ο άλλος γιατί να κάνω εγώ επενδύσεις; Γιατί όντως πρέπει να παραδεχτούμε ότι ανακάλυψαν τα εμβόλια αυτά πολύ γρήγορα.

ΔΗΜ: Με βασική έρευνα δεκαετιών δημοσίων ερευνητικών ιδρυμάτων.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Βεβαίως, το 90% της γνώσης είναι δημόσια παραχθείσα αλλά την έβαλαν όλοι μαζί, τη «συσκεύασαν» και το 'φτιάξαν.

ΔΗΜ: Είναι σαν το iPhone λίγο δηλαδή κάθε του εξάρτημα το έχει φτιάξει ο δημόσιος τομέας και κάποιος ήρθε και τα έβαλε μαζί.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Και η συναρμολόγηση έχει όμως μια σημασία, είναι το αυγό του Κολόμβου αλλά κάποιος Κολόμβος χρειάστηκε να το σκεφτεί. Αυτό που εγώ θεωρώ πιο ενδιαφέρον είναι να πεις «το δημόσιο λέει όποιος παράξει ένα εμβόλιο που δουλεύει θα του δώσουμε 5 δις» και σκοτώνονται μεταξύ τους για το ποιος θα το φτιάξει πρώτος, παίρνει το ποσό αυτό αλλά η πατέντα είναι δημόσια. Ακόμα και καπιταλιστικά να δουλέψεις αυτό είναι πολύ πιο καλός τρόπος από το να κρατήσει το μονοπώλιο στην πατέντα.

ΔΗΜ: Δεν έχουν λόγο να το δεχτούν αυτό;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Πως δεν έχουν. Η Pfizer, η Moderna και η AstraZeneca δεν πήραν 10 δις από τον Τραμπ;

ΔΗΜ: Αν μπορούν να συνεχίσουν να παίρνουν γιατί να...

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Μπράβο για αυτό εμείς πρέπει να πιέσουμε να ξεμπροστιάσουμε τους πολιτικούς που και δίνουν χρήματα προκαταβολικά και δεν κοινωνικοποιούν τις πατέντες.

ΔΗΜ: Ξανάρχομαι στο ερώτημα από άλλο δρόμο, μπορούμε να έχουμε εθνική φαρμακοβιομηχανία μέσα στο ευρώ;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Το ερώτημα είναι μπορούμε να έχουμε εθνική φαρμακοβιομηχανία μέσα στο διεθνή καπιταλισμό;

ΔΗΜ: Δεν είναι ίδια η πρόσδεση και τα προβλήματα ανταγωνιστικότητας που δημιουργούνται και ακόμα και οι άμεσες επιταγές της Ευρωπαϊκής επιτροπής που θα προσπαθούσαν να κλείσουν τα πάντα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εγώ θεωρώ ότι στην Ελλάδα για παράδειγμα έχει καταρρεύσει τόσο πολύ το δημόσιο ερευνητικό δυναμικό που δεν έχουμε τη δυνατότητα να παράξουμε. Η Κούβα μπορεί να το κάνει, η Κούβα μπορεί να παράξει εμβόλια το έχουν αποδείξει ήδη. Η Κίνα μπορεί να το κάνει, η Ρωσία μπορεί να το κάνει, εμείς μπορούμε να το κάνουμε;

ΔΗΜ: Αναφέρομαι πιο πολύ στο στάδιο της παραγωγής, έχεις δίκιο σε αυτό αλλά είναι ένα θέμα παραγωγής δηλαδή αν ένας Έλληνας θέλει να φτιάξει μια βιομηχανία και τι ελπίδες έχει να παίξει απέναντι στη Γερμανία όταν είναι δεμένος χειροπόδαρα στο ίδιο νόμισμα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όσο είμαστε χρεοδουλοπαροικία δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Εδώ έρχονται μας παίρνουν τα αεροδρόμια, μας βάζουν να τους δώσουμε τα λεφτά για να πάρουν τα αεροδρόμια, παίρνουνε και το ΕΣΠΑ μας για να επενδύουν στα αεροδρόμια, μετά μειώνεται η κίνηση λόγω πανδημίας μας βάζουν να δανειστούμε και άλλα χρήματα να τους δώσουμε για να έχουν και άλλα κέρδη. Αυτό δεν είναι χώρα οπότε δεν μπορούμε να μιλάμε για τίποτα υπό αυτό το καθεστώς.

Σιδερένιο «κλουβί» η Ευρωπαϊκή Ένωση

ΔΗΜ: Δεν είναι χώρα αλλά δεν περιγράφεις μόνο τον καπιταλισμό εδώ την ΕΕ πρωτίστως περιέγραψες τώρα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ακριβώς, αυτό το σιδερένιο κλουβί στο οποίο είμαστε φυλακισμένοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία για αυτό. Εάν ξεφύγεις με κάποιο τρόπο, με σύγκρουση είτε από την ΕΕ είτε από το ευρώ είτε από αυτή τη φυλακή χρέους μετά όλα παίζονται. Να το πω διαφορετικά, έστω ότι γινόταν πραγματικότητα ο μεγαλύτερος εφιάλτης της Τρόικας, ξέρεις ποιος θα ήταν αυτό για μένα; Να βρούμε ένα φοβερό διαμάντι τεράστιο χωμένο κάτω από την Πατησίων αξίας 330 δις ευρώ, να το βγάλουμε, να το στείλουμε στο Άμστερνταμ να το σμιλεύσουνε και να πούμε στην Τρόικα πάρτε 330 και πατίσαμε. Αυτός θα ήταν ο μεγαλύτερος εφιάλτης τους γιατί το τελευταίο πράγμα που θέλουν είναι τα λεφτά τους πίσω, γιατί ο τρόπος που μας κρατάνε είναι μέσα από το χρέος. Πες ότι το κάναμε αυτό μετά δεν έχουν τρόπο να σε σταματήσουν να πάρεις το Κουβανικό ή το Ρωσικό εμβόλιο και να το παράξεις στην Ελλάδα. Δεν είναι η ΕΕ αυτή καθεαυτή που σε σταματάει, είναι το γεγονός ότι είμαστε αποικία χρέους της ΕΕ. Το ερώτημα γιατί έχουμε συζητήσει εμείς οι δύο στο παρελθόν.

ΔΗΜ: Ευγενικά το λες.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δεν νομίζω, η συζήτηση ήταν πολύ πολιτισμένη...

ΔΗΜ: Έχουμε διαφωνήσει εννοώ.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Έχουν περάσει χρόνια από τότε και δεν ξέρω αν παρατήρησες και την τοποθέτησή μου στο συνέδριο νομίζω ότι τείνουμε να συγκλίνουμε πολύ περισσότερο από ότι συγκλίναμε στο παρελθόν. Εγώ θεωρώ ότι το 2015 είχαμε την ευκαιρία να θέσουμε ένα πάρα πολύ απλό ερώτημα στην Τρόικα, «μέσα στο ευρώ με μεγάλη διαγραφή του χρέους ή πετάξτε μας έξω». Εάν το κάναμε αυτό νομίζω θα άλλαζε η ίδια η ΕΕ είτε μας πετάγανε είτε δεν μας πετάγανε έξω, ακόμα το πιστεύω αυτό. Αυτή η στιγμή πέρασε, προδόθηκε τώρα βρισκόμαστε σε μια κατάσταση που θεωρώ ότι αυτό το πράγμα που λέγεται ΕΕ δεν σώζεται

πια. Για αυτό σου λέω ότι πιστεύω ότι συγκλίνουμε. Εξακολουθώ να πιστεύω ότι είναι λάθος να θεωρείς ως πολιτικό κόμμα, ως πολιτικό κίνημα να πεις ότι η έξοδος είναι ο στόχος μας. Πρέπει να προσδιορίσεις τι είναι αυτά τα οποία θα κάνεις από την πρώτη Δευτέρα.

«Το '15 έπρεπε να είμαστε πιο ξεκάθαροι με τον ελληνικό λαό»

ΔΗΜ: Θυμάμαι ότι το φιλοέλεγε αυτό, «άστο να πέσει και να δούμε τότε τι γίνεται» αλλά μήπως σε πλακώσουν τα συντρίμια ενώ πέφτει αν δεν έχεις πάρει τις θέσεις σου;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Απλά εγώ θεωρώ ότι το λάθος του '15, και αυτή είναι και η αυτοκριτική που κάνω, είναι ότι έπρεπε να είμαστε πιο ξεκάθαροι με τον ελληνικό λαό. Να πούμε ότι εμείς δεν πιστεύουμε ότι τελικά αυτοί θα έρθουν για συμφωνία, από την άλλη μεριά δεν πιστεύουμε ότι μπορούμε να σηκώσουμε και ένα Grexit οπότε τι θα γίνει ακριβώς δεν μπορούμε να σας το προβλέψουμε αλλά εμείς είμαστε ξεκάθαροι ότι ετοιμαζόμαστε για εθνικό νόμισμα ελπίζοντας ότι δεν θα χρειαστεί να το ενεργοποιήσουμε. Έπρεπε να το έχουμε πει πιο ξεκάθαρα. Εγώ το έλεγα αυτό αλλά δεν το λέγαμε συνολικά ως κυβέρνηση αλλά μην μπλέξουμε σε αυτό, εγώ θεωρώ τώρα ότι η ΕΕ έχει περάσει σε μια νέα φάση της ακόμα πιο αποτελεσματικής και ακόμα λιγότερο ευέλικτη. Αν δεις και πολιτικά έχουν χάσει οποιαδήποτε δυνατότητα να λαμβάνουν αποφάσεις. Η Μέρκελ είναι με το ένα πόδι έξω...

Από το ένα φιάσκο στο άλλο πάει η ΕΕ

ΔΗΜ: Είδαμε και με την πανδημία την αδυναμία της.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Μιλάμε για φιάσκο, από το ένα φιάσκο στο άλλο πάνε. Ο Μακρόν δεν υπάρχει, χάσανε την Βρετανία, ο Ντράγκι είναι ο γνωστός αχυράνθρωπος -όπως είχαμε το Παπαδήμο- ποια είναι η ηγεσία της ΕΕ αυτή τη στιγμή, η κα Φον ντερ Λάιεν η πιο αποτυχημένη πρόεδρος της Ευρωπαϊκής επιτροπής; Δηλαδή βλέπεις ότι αυτό το πράγμα υπάρχει μια αναντιστοιχία από τη μια μεριά θεωρούν ότι είναι πιο δυνατοί από ποτέ και μάλιστα δίνουν και εύσημα στον εαυτό τους «τι ωραία που τα κάνουμε με το Ταμείο Ανάκαμψης κλπ.» αλλά η πραγματικότητα είναι φυγόκεντρες δυνάμεις οι οποίες είναι πιο δυνατές από ποτέ και μια πολιτική αποχαύνωση. Εμείς πρέπει να ετοιμαζόμαστε για μια πορεία η οποία να είναι απολύτως διεθνιστική, όχι κρυβόμαστε στην αυτάρκεια και κρυβόμαστε πίσω από τείχη και συρματοπλέγματα αλλά ταυτόχρονα δεν μασάμε. Αν μας απειλήσουν με κλείσιμο τραπεζών ωραία, θα φτιάξουμε ηλεκτρονικό χρήμα σήμερα και κάποια στιγμή θα το τυπώσουμε κιόλας. Είμαι ξεκάθαρος σε αυτό.

Για το bitcoin

ΔΗΜ: Για πάμε στο ηλεκτρονικό χρήμα, bitcoin.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Δεν ξέρω αν το ξέρεις αλλά πρέπει να ήμουν από τους πρώτους σε αυτή τη χώρα που μίλησα για το bitcoin.

ΔΗΜ: Με κριτική στάση θυμάμαι.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι αλλά και ταυτόχρονα με μεγάλο θαυμασμό για την τεχνολογία, για τον αλγόριθμο πάνω στον οποίο στηρίζεται.

ΔΗΜ: Που καίει ρεύμα όσο ολόκληρες χώρες.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ναι, γιατί όμως καίει, επειδή έχει σχεδιαστεί με αυτό τον συγκεκριμένο τρόπο. Το blockchain δεν φταίει για το ότι καίει ρεύμα, φταίει το γεγονός ότι έχουμε βάλει ένα πλαφόν στην συνολική ποσότητα του bitcoin και όσο πιο κοντά φτάνεις σε αυτό το πλαφόν τόσο πιο πολύ ενέργεια χρειάζεται για να κάνεις το mining. Για αυτούς που δεν καταλαβαίνουν θέλω να πω ότι όταν βγήκε το 2010 το bitcoin εγώ έκατσα και διάβασα τον κωδικό, με ενδιέφερε τεχνικά και πραγματικά λέω μπράβο, Νακαμότο μπράβο, όποιος και να είσαι εσύ αυτό είναι ένα πανέμορφο σύστημα, και είχα πει ότι είναι μια εξαιρετική λύση σε ένα πρόβλημα που δεν έχουμε ανακαλύψει ακόμα. Με άλλα λόγια δεν είναι νόμισμα και δεν πρέπει να είναι νόμισμα.

ΔΗΜ: Είναι αυτό που λέει και ο Κρούγκμαν αν δεν υπάρχουνε άντρες με όπλα από πίσω δεν μπορείς να έχεις νόμισμα.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Οι bitcoinaδες έχουνε κάθε λόγο να νοιώθουν περήφανοι για το blockchain τεχνικά αλλά από την άλλη μεριά πέφτουν θύματα της επικίνδυνης φαντασίωσης του απολίτικου χρήματος. Το χρήμα δεν μπορεί να είναι απολίτικο.

ΔΗΜ: Το οποίο είναι και αντιδραστική φαντασίωση και νεοφιλελεύθερη.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Απολύτως, παραπέμπει στον κανόνα του χρυσού. Η νομισματική θεωρία του bitcoin είναι μια ψηφιακή βερσιόν του κανόνα του χρυσού, ό, τι χειρότερο υπάρχει. Δηλαδή το 1929, ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, το Ολοκαύτωμα, οι 20 εκατομμύρια νεκροί στην Σοβιετική Ένωση οφείλονται στον κανόνα του χρυσού, για αυτό λέω ότι δεν θα έπρεπε ποτέ το bitcoin να γίνει νόμισμα. Από την άλλη μεριά και αυτό το έχω καταγράψει και μάλιστα υπήρξε και μια προσπάθεια να συρθώ στα δικαστήρια με το ερώτημα της εσχάτης προδοσίας γιατί είχα πει το εξής ότι η Ελλάδα δεδομένου ότι δεν έχουμε δικό μας νόμισμα, έχουμε το νόμισμα της Φρανκφούρτης, το ευρώ, το μάρκο ουσιαστικά, έτσι κι αλλιώς ακόμα και το χρέος να μας διαγράψουν χρειαζόμαστε δημοσιονομικές ανάσες το οποίο σημαίνει ότι χρειαζόμαστε ένα παράλληλο σύστημα πληρωμών, δημοσιονομικών συναλλαγών όπως το λέμε στο ΜέΡΑ25, το οποίο να δίνει τη δυνατότητα να δημιουργείς ρευστότητα στο εσωτερικό της χώρας που να μην μπορεί να φύγει από τη χώρα σε ευρώ, σε ότι νόμισμα έχουμε δεν έχει σημασία και αυτό ήταν αυτό που προσπάθησα να στήσω στο taxisnet επάνω. Αρχικά λέγοντας ότι ωραία, σου χρωστάει το Δημόσιο 10 χιλιάδες επιστροφή φόρου, ΦΠΑ οτιδήποτε και δεν έχει να στα δώσει και περιμένεις 18 μήνες γιατί να μη σου βάλει στο ΑΜΦ σου, να σου τα βάλει αυτά τα χρήματα και να σου δώσει και ένα rip να μπορείς εσύ να τα δώσεις στον Κώστα στον οποίο χρωστάς 1.000 ευρώ, αυτός δεν μπορεί να τα βγάλει από εκεί αλλά μπορεί με το δικό του rip να πληρώσει τους φόρους του ή να τα δώσει στην Κατερίνα η οποία και αυτή έχει να πληρώσει φόρους. Αμέσως

δημιουργούνται βαθμοί ελευθερίας δημοσιονομικοί και ρευστότητας. Κατόπιν σε δεύτερο στάδιο μπορείς να πεις σε κάποιον αν έχεις 1.000 ευρώ στην τράπεζα και κάθονται χωρίς να παίρνουν τόκο μπορείς να τα μεταφέρεις σε αυτό το σύστημα του taxisnet. Γιατί να τα μεταφέρεις; Γιατί σου δίνει έκπτωση στο φόρο, δηλαδή να τα κρατήσεις σε αυτό το σύστημα ένα χρόνο μετά τα 1.000 ευρώ μπορούν να αποπληρώσουν 1.100 ευρώ φόρο του χρόνου. Αυτό είναι 10% τόκος ουσιαστικά το αντίστοιχο.

ΔΗΜ: Δεν φοβάσαι ότι η ύπαρξη ουσιαστικά δύο παράλληλων «νομισμάτων»...

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι, δεν είναι νόμισμα αυτό.

ΔΗΜ: ...θα πληρώσει ο φτωχός και ο ανήμπορος, θα μείνει με αυτό το οποίο θα είναι χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα στο τέλος;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι. Να το πω διαφορετικά αν είχαμε αυτό το σύστημα θα μπορούσα να πω ότι 300 ευρώ μπαίνουν στο ΑΦΜ του κάθε φτωχού, όχι του κάθε πλούσιου, και με αυτά τα 300 ευρώ θα μπορεί να πηγαίνει στο super market να ψωνίζει. Και το super market γιατί να τα δεχτεί; Γιατί ο σουπερμαρκετάς έχει και αυτός να πληρώσει φόρους. Αυτό που θα ήταν τραγικό ήταν το διπλό νόμισμα στο οποίο ήμουνα κάθετα εναντίον. Το διπλό νόμισμα ήταν ιδέα του Σόιμπλε.

ΔΗΜ: Εννοώ ότι αν το ένα οδηγεί στο άλλο.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι δεν οδηγεί στο άλλο γιατί ο δικός μου στόχος ήταν ο εξής γιατί αν έχεις αυτό το σύστημα μετά είναι και πιο αξιόπιστη η απειλή του Grexit γιατί δεν σου το κλείνουν αυτό το σύστημα είναι δικό σου και μετά αμέσως το κάνεις αυτό που ήταν ευρώ το κάνεις δραχμή, και δεν εξαρτάσαι από την Πειραιώς ή από την Εθνική για συναλλαγές, έχεις αυτό το σύστημα. Αυτό θα μας έδινε πάρα πολλές μονάδες διαπραγματευτικής ισχύος. Αυτό που θα ήταν τραγικό θα ήταν να πεις στο εσωτερικό χρησιμοποιούμε αυτό το σύστημα αλλά το χρέος μας είναι σε ευρώ όταν δεν έχουμε ευρώ, αυτό δεν είχα σκοπό να το κάνω ποτέ. Στόχος όλου αυτού του πράγματος είναι να πω «σας διαγράψω το χρέος και σκοτώστε με», όπως έκανε η Αργεντινή αλλά η διαφορά με την Αργεντινή είναι ότι η Αργεντινή είχε το πέσο για να κόψει το ένα προς ένα δολαρίου και πέσο, εμείς δεν είχαμε στην τσέπη μας. Οπότε ήθελα να φτιάξω αυτό το ηλεκτρονικό σύστημα πληρωμών σε ευρώ, που ουσιαστικά είναι ελληνικά ευρώ γιατί αυτά τα ευρώ δεν μπορούν να φύγουνε. Μπορούν να πάνε από το ένα ΑΦΜ στην Ελλάδα σε ένα άλλο ΑΦΜ στην Ελλάδα αλλά στην Αγγλία στα Κέιμαν, στο Λουξεμβούργο δεν μπορούν να πάνε. Πως συνδέεται αυτό με το bitcoin, δεν συνδέεται, συνδέεται όμως με το blockchain γιατί όντως γνώστης της δυσπιστίας του μέσου Έλληνα, της απολύτου δικαιολογημένης δυσπιστίας απέναντι στο κράτος σου λέει «κάτσε και που ξέρω ότι αυτοί δεν δημιουργούνε τεράστιες ποσότητες αυτών των ευρώ μέσα στο σύστημα taxisnet που ουσιαστικά θα το πληθωρίζουν»; Είχα σκοπό να το χτίσω σε τεχνολογία blockchain γιατί με την τεχνολογία blockchain όπως ξέρεις όλοι ξέρουν ποια είναι η συνολική ποσότητα, είναι διάφανο. Έχεις πλήρη ανωνυμία των συναλλαγών δηλαδή όταν η Κατερίνα χρησιμοποιεί αυτό το σύστημα για να πληρώνει τον Κώστα αυτό είναι ανώνυμο αλλά όλοι μας γνωρίζουμε, όσοι συμμετέχουμε στο taxisnet

δηλαδή όλοι οι φορολογούμενοι, γνωρίζουμε πόση είναι η ποσότητα αυτή οπότε δεν μπορείς να το πληθωρίσεις ως κυβέρνηση. Για αυτό ήθελα να συνδυάσω την τεχνολογία του bitcoin το blockchain χωρίς το bitcoin, με πολιτικό και όχι απολίτικο χρήμα.

ΔΗΜ: Θέλω να αλλάξουμε θέμα και να πιαστώ από κάτι που είπες προηγουμένως για το διαμάντι που θα βρούμε των 300 δις και την έχω ακούσει αυτή την ιστορία με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Μας χρωστάνε οι Γερμανοί από τις αποζημιώσεις που πραγματικά μας χρωστάνε, θα βρούμε πετρέλαιο θα γίνουμε ενεργειακός κόμβος στη Μεσόγειο, γενικά μια αίσθηση θα ξελασπώσουμε με έναν τρόπο ο οποίος δεν είναι ουσιαστικά οικονομικός είναι ένας από μηχανής θεός. Όμως πάνω στο ενεργειακό κέντρο στήθηκε μια ολόκληρη εξωτερική πολιτική που μας έφερε διπλά στο Ισραήλ, το κράτος που χαρακτήρισες Απαρτχάιντ, δίπλα στην χούντα της Αιγύπτου, μακριά από τον αραβικό κόσμο. Θέλω τη γνώμη σου για το πως έχουν χειριστεί οι διαδοχικές κυβερνήσεις αυτό το θέμα και σε σχέση με την Τουρκία. Είμαστε εμείς που έχουμε το απόλυτο δίκιο σε ότι έχουμε πει για τις ζώνες, έχουμε αφήσει μήπως το Διεθνές Δίκαιο στην άκρη και παίζουμε παιχνίδια με την Ουάσιγκτον ή όσους κατά καιρούς νομίζουμε συμμάχους και θα το βρούμε μπροστά μας; Θέλω μια γενική αποτίμηση.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Πριν έρθω στο ψητό, η διαφορά μεταξύ εκείνων που έλεγαν ότι μας χρωστάνε οι Γερμανοί και θα τα πάρουμε και θα σωθούμε ή θα βγάλουμε τεράστιες ποσότητες πετρελαίου και φυσικού αερίου με αυτό που λέω εγώ με το διαμάντι είναι ότι εγώ δεν το πιστεύω ότι θα γίνει. Δεν λέω ότι αυτή είναι η λύση, το χρησιμοποιώ ως υποθετικό λόγο για να πω την ιστορία του γιατί κατά τη γνώμη μου δεν θέλουν τα λεφτά τους πίσω. Γιατί η μεγαλύτερή τους απειλή θα ήταν εμείς να ξεπληρώσουμε. Δεν θέλουν να ξεπληρώσουμε, δεν θέλουν τα λεφτά τους πίσω.

ΔΗΜ: Εκεί βάζω μια μικρή παρένθεση ότι το «ξεχρεώσουμε» όπως εγώ αντιλαμβάνομαι το μηχανισμό του ενιαίου νομίσματος δεν υπάρχει.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι, ο Ρέγκλιν μου έλεγε «μου χρωστάς 220 δις, δώστα μου και κάνε ό, τι θες».

ΕκxonMobil – Ισραήλ – Αίγυπτος - Ερντογάν

ΔΗΜ: Ναι γιατί ήξερε ότι σε δέκα χρόνια θα του τα ξαναχρώσταγες.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι ήξερε ότι δεν θα τα βρω. Πάμε όμως τώρα στο πιο σημαντικό, ήταν αστείο να ξεκινήσει ο Παπανδρέου ο οποίος το έπαιζε και πράσινος κιόλας και οικολόγος, να ξεκινήσει αυτή τη διαδικασία ότι μαζί με το Ισραήλ, την ExxonMobil και την Αίγυπτο θα φάμε με χρυσά κουτάλια, θα λύσουμε το οικονομικό μας πρόβλημα, η συμμαχία με το Ισραήλ θα μας θωρακίσει εναντίον της Τουρκίας και ακόμα χειρότερο που αυτό το αφήγημα το αγκάλιασε μετά τη συνθηκολόγησή του με την Τρόικα ο Τσίπρας. Ο Μητσοτάκης απλά συνεχίζει αυτό που έκαναν οι προηγούμενοι δεν κάνει κάτι καινούριο. Και γιατί το θεωρώ ότι ήταν πολλαπλώς καταστροφικό; Πρώτον, γιατί στην εποχή της κλιματικής αλλαγής τώρα εμείς να μιλάμε για ξεσκαρτάρισμα μέσα από ορυκτά καύσιμα;

Όταν εδώ η Exxon Mobil η ίδια αρχίζει να κλείνει την μια πετρελαιοπηγή μετά την άλλη ή να βάζει στο ράφι σχέδια για νέες πετρελαιοπηγές. Με άλλα λόγια «too little, too late», πολύ αργά - πολύ λίγο, αυτό το απευθύνω στο μνημονιακό τόξο. Δεύτερον, μεγαλύτερο δώρο μπορούσαμε να κάνουμε στον Ερντογάν από αυτό; Ο Ερντογάν γνωρίζουμε ότι εδώ και πολλά χρόνια αντιμετωπίζει εσωτερικά προβλήματα, η καρέκλα του τρίζει, είτε είναι οι εκλογές οι δημοτικές στην Άγκυρα είτε είναι στην Κωνσταντινούπολη είτε είναι κάποια πραξικοπήματα οπερέτα, δεν έχει σημασία πάντως, δεν είναι αυτός που ήταν πριν από 15 χρόνια. Κάθε καθεστώς τουρκικό γνωρίζουμε πολύ καλά ότι όταν κλυδωνίζεται τραβάει και μια ένταση στο Αιγαίο για να δέσει λίγο καλύτερα τη συμμαχία που το στηρίζει, όταν εσύ πας την περίοδο που ο Νετανιάχου σκοτώνει τα παιδάκια στη Γάζα, που χτίζει το κράτος του Απαρτχάιντ στη Δυτική Όχθη και λες ότι εγώ με αυτόν θα τρυπήσουμε όλη την Ανατολική Μεσόγειο κάτω από την κοιλιά της Τουρκίας του δίνεις πεδίο δόξης λαμπρό για να κάνει εθνικιστικές κορώνες, για να βγάλει πλοία έξω, για να τρυπήσει αυτός στη βάση ότι κοιτάζτε οι Έλληνες με τους Ισραηλινούς και την Exxon Mobil και τον ιμπεριαλιστή Τραμπ έρχονται να μας κατακτήσουν. Ενισχύεις το τουρκικό καθεστώς με τρόπο που δεδομένου ότι δεν υπάρχει πιθανότητα το Ισραήλ ποτέ να έρθει να σε βοηθήσει σε περίπτωση σύρραξης Ελλάδας -Τουρκίας, ούτε ο βοσ στόλος θα σε βοηθήσει ποτέ. Εδώ το 1974 είχαμε δερβέναγα στην Αθήνα πράκτορα της CIA, άνθρωπος ο οποίος αμειβόταν το μήνα από την CIA, τον Ιωαννίδη, τον Ταξίαρχο, και τότε μας πήραν τα σώβρακα. Δηλαδή τι περιμένουν οι κυβερνητικοί, είτε είναι του Τσίπρα είτε είναι του Μητσοτάκη είτε του Παπανδρέου; Ότι η Αμερική θα έρθει να μας σώσει από την Τουρκία ή το Ισραήλ; Σε καμία περίπτωση. Θα γίνει ό, τι έγινε με τα Ίμια. Θα χάσουμε κάποια πράγματα, κάποια πράγματα θα γίνουν πιο γκρι από ότι ήταν και όλα αυτά επειδή ενισχύουμε τον Ερντογάν με αυτές τις ανόητες συμμαχίες. Και πρέπει να σου πω ότι εγώ θεωρώ ότι ο Μητσοτάκης ποτέ δεν πίστευε ότι θα υπάρξουν πετρέλαια ή φυσικά αέρια.

ΔΗΜ: Ο Δένδιας νομίζω το έκλεισε κάποια στιγμή.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Το είπε κιόλας δεν ξέρω αν του ξέφυγε ή το είπε επίτηδες. Πάντως εμείς είμαστε οι μόνοι και πρέπει να σου πω ότι το ΜέΡΑ25 είμαστε οι μόνοι που είπαμε δύο πράγματα στη Βουλή. Πρώτον ότι τα ορυκτά καύσιμα να μείνουν στη γη. Δεν υπήρξε άλλο κόμμα, ούτε το ΚΚΕ. Το ΚΚΕ έλεγε ότι πρέπει να είναι δημόσιο, να μην έρθουν οι ιδιωτικές εταιρείες αλλά δεν είπε ποτέ να μείνουν τα ορυκτά καύσιμα στη γη. Ήμασταν οι μόνοι που το είπαμε αυτό και ήμασταν και οι μόνοι που είπαμε ότι θα μείνουν στη γη, δεν θα τα βγάλουν καν, δεν τους παίρνει ούτε καν με καπιταλιστικές ιδιωτικονομικές διαδικασίες να το κάνουν.

ΔΗΜ: Λόγω τιμής της αγοράς εννοείς;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Βέβαια, ήδη οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας είναι πολύ πιο φτηνές και από τα φυσικά αέρια, ιδίως αυτά που είναι σε μεγάλο βάθος, αλλά πρέπει να αναδείξουμε μια άλλη διάσταση. Είναι πολλά τα λεφτά Άρη και δεν μιλάω για τις εξορύξεις, και να μην γίνουν εξορύξεις ξέρεις ότι αυτή τη στιγμή που μιλάμε η Exxon και η Total και οι υπόλοιποι και διάφοροι του κύκλου Μητσοτάκης και Σια βγάζουν εκατομμύρια δολάρια. Πώς; Παίρνοντας αυτά τα συμβόλαια, τις συμβάσεις εξόρυξης, τα δικαιώματα που έχουν αποδοθεί από τη Βουλή των Ελλήνων στην Exxon τα κάνουν παράγωγα, τα κόβουν

κομματάκια τα βάζουν σε άλλα παράγωγα. Μόνο και μόνο τα χρήματα που παίρνουν οι σύμβουλοι αυτών των χρηματοπιστωτικών εταιρειών που τα κάνουν αυτά είναι πολλά τα εκατομμύρια. Το ξέρουν ότι δεν θα υπάρξουν ορυκτά καύσιμα αλλά για να βγάλουν αυτοί τα λεφτά αυτά στις χρηματαγορές, στις εταιρείες συμβούλων αυτών που λειτουργούν στις χρηματαγορές δίνουμε ως χώρα τεράστια ερείσματα και πατήματα στον Ερντογάν να δημιουργεί εντάσεις από τις οποίες κερδίζουν οι έμποροι όπλων, κερδίζει και ο Μακρόν του πήραμε καμιά 20αρια Rafale, οι έμποροι όπλων με τους οποίους συγχρωτίζεται ο Ερντογάν. Αυτή είναι η διαδικασία, μόνο οι Έλληνες και οι Τούρκοι πολίτες χάνουν.

Ποια η εξωτερική πολιτική του ΜέΡΑ25 στο Αιγαίο

ΔΗΜ: Πώς το μαζεύεις αυτό το άνοιγμα που έγινε από Λιβύη κόντρα με Τουρκία; Ανοίγματα σε Ισραήλ. Ποια είναι η επόμενη μέρα εξωτερικής πολιτικής στο Αιγαίο του ΜέΡΑ25;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Αναφέρθηκες και στο Διεθνές Δίκαιο το οποίο είναι μια πατσαβούρα και έχουμε μια άποψη εδώ για το Διεθνές Δίκαιο η οποία είναι πάρα πολύ συμπαθητική από τη μια μεριά αλλά λίγο παιδική. Καταρχάς δεν θυμόμαστε ότι η Τουρκία δεν έχει υπογράψει το Δίκαιο της Θάλασσας ούτε η Αμερική το έχει υπογράψει. Αυτό το ξεχνάμε εμείς και θεωρούμε ότι έχουμε δικαίωμα να απαιτήσουμε από την Τουρκία να υπογράψει ένα Δίκαιο που δεν έχει υπογράψει η Αμερική. Αυτό που εμείς προτείνουμε και ξαναπροτείνουμε ως ΜέΡΑ25 είναι μια επίθεση ειρήνης από την Αθήνα να πούμε ότι ΑΟΖ Ελλάδας-Αιγύπτου δεν μπορεί να υπάρξει και να αναγνωριστεί διεθνώς όταν η Λιβύη με την Τουρκία κάνουν άλλη ΑΟΖ η οποία έρχεται και διπλώνει με τη δική μας. ΑΟΖ δεν μπορεί να υπάρξει αν δεν κάτσουν όλες οι χώρες της Ανατολικής Μεσογείου γύρω από ένα τραπέζι με τον ίδιο χάρτη και τουλάχιστον να καταγράψουμε τις διαφορές μας. Και εμείς προτείνουμε μια περιφερειακή συνδιάσκεψη όπου να έρθουμε όλοι, να καταγράψουμε τις διαφορές μας και μετά θέλετε να είμαστε και επιθετικά φιλειρηνικοί πάμε στη Χάγη να πούμε «αυτές είναι οι διαφορές μας, εσείς τι προτείνετε». Μόνο έτσι μπορεί να υπάρξει μια σοβαρή συζήτηση για ΑΟΖ, για προσδιορισμό των θαλάσσιων συνόρων.

ΔΗΜ: Η Χάγη έχει φύγει από τη συζήτηση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής εδώ και καιρό.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Την ξαναφέρνει ο Μητσοτάκης.

Η σημασία των πλωτών ανεμογεννητριών που προτείνει το ΜέΡΑ25

ΔΗΜ: Μήπως είναι αυτό με το οποίο πάντα απειλούμε και δεν το κάνουμε γιατί φοβόμαστε ότι έχουμε πείσει ολόκληρες γενιές ότι ό, τι και να πούμε στη Χάγη εμείς θα κερδίσουμε και δεν είναι έτσι τα πράγματα;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ισχύει και αυτό αλλά από την άλλη μεριά με την Τουρκία δεν μπορούμε εμείς να κλείσουμε το θέμα των ΑΟΖ γιατί εμπλέκονται και οι υπόλοιπες χώρες της Ανατολικής Μεσογείου άρα δεν μπορεί διμερής διαπραγμάτευση να παράξει ειρήνη. Για αυτό εμείς προτείνουμε την πολυμερή διαπραγμάτευση, μια συζήτηση ας τραβήξει και

μήνες να καταγράψουμε τις διαφορές μας. Θέλετε μετά να πάμε στη Χάγη, να πάμε βεβαίως θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι η Χάγη να πει πράγματα που δεν μας αρέσουν αλλά εάν εμείς πάρουμε και τη θέση καμία εξόρυξη στην Ανατολική Μεσόγειο και μετά τι; Θα διαφωνούμε για το που θα μπουν οι πλωτές ανεμογεννήτριες; Ε! Ας διαφωνήσουμε για αυτό. Δεν γίνεται πόλεμος για το που θα μπουν οι πλωτές ανεμογεννήτριες, αυτή είναι η ομορφιά των πλωτών ανεμογεννητριών για αυτό και εμείς στο ΜέΡΑ25 μιλάμε συνέχεια για αυτές.

ΔΗΜ: Με ένα κίνημα στην Ελλάδα που δεν τις θέλει.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Όχι υπάρχει κίνημα που δεν θέλει τις ανεμογεννήτριες στις βουνοκορφές και στα νησιά και εμείς δεν τις θέλουμε. Εμείς συμμετέχουμε σε αυτό το κίνημα για αυτό μιλάμε για πλωτές σε αντιπαράθεση με τις ανεμογεννήτριες που έρχεται και φυτεύει ο Κοπελούζος ή ο Μυτιληναίος πάνω στη βουνοκορφή δίπλα στο χωριό και δεν του δίνει και δεκάρα ούτε καν έκπτωση στο ρεύμα και του παίρνει το τοπίο, του καταστρέφει τη βουνοκορφή, του καταστρέφει αρχαιολογικούς χώρους κλπ. Οι πλωτές ανεμογεννήτριες όμως που είναι μακριά από τα νησιά, που δεν φαίνονται καν γιατί είναι κακό αυτό;

ΔΗΜ: Μπαίνοντας σε τέτοιου είδους θέματα ενέργειας και περιβάλλοντος δεν είμαστε σε μια περίεργη θέση ως χώρα που βασικό μας ενεργειακό νόμισμα είναι ο βρώμικος λιγνίτης τη στιγμή που προσπαθεί να τον εγκαταλείψει η Ευρώπη εμείς τι θα κάνουμε σε αυτό, τι θα πούμε στους ανθρώπους που εξαρτάται η ζωή τους από αυτό και τι θα πούμε απέναντι στην εθνική οικονομία.

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ο λιγνίτης πρέπει να τελειώνει, δεν έχουμε δικαίωμα να καταστρέφουμε τον πλανήτη. Η κλιματική αλλαγή είναι γρήγορη, είναι απειλητική δεν θα υπάρξει επόμενη γενιά η οποία να μπορεί να είναι βιώσιμη είτε οικονομικά είτε κοινωνικά είτε και πολιτισμικά.

ΔΗΜ: Δεν είναι πολύ μεγάλο το κόστος η ενεργειακή αυτονομία για τη χώρα αυτή τη στιγμή, σε μια διαλυμένη χώρα την οποία χαρακτηρίζεις χρεοδουλοπαροιμία;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Ο λιγνίτης θα τελειώσει έτσι κι αλλιώς γιατί είναι και ακριβός για αυτό εμείς επιμένουμε στις πλωτές ανεμογεννήτριες, στις οικιακές κατασκευές με φωτοβολταϊκά τα οποία να συμμετέχουν σε κοινοτικά προγράμματα, σε κοινοτικά δίκτυα τα οποία να ανήκουν στους δήμους στις κοινότητες, στους πολίτες. Να πάμε από το κάθετο σύστημα όπου έχεις μια ΔΕΗ η οποία είτε είναι ιδιωτική είτε είναι δημόσια δεν έχει σημασία αλλά είναι αυτός ο Λεβιάθαν.

ΔΗΜ: Έχει σημασία τι θα είναι;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Έχει μεγάλη σημασία αλλά το αποκεντρωμένο σύστημα το οποίο μπορεί να χτιστεί στη βάση των φωτοβολταϊκών και των πλωτών ανεμογεννητριών σε συνδυασμό με το βασικό που είναι το υδρογόνο γιατί η χώρα η οποία θα καταφέρει να δημιουργήσει

σοβαρές μονάδες παραγωγής πράσινου υδρογόνου, ούτε μπλε ούτε καφέ, πράσινου υδρογόνου, δηλαδή από ηλεκτρόλυση από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ό, τι υπερβάλλουσα ενέργεια παράγουν οι ΑΠΕ να διοχετεύεται στη δημιουργία πράσινου υδρογόνου, το οποίο πράσινο υδρογόνο μετά να διοχετεύεται σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη. Αυτό θα είναι ένα μοντέλο πράσινο αναπτυξιακό και εγώ θα έλεγα η Πτολεμαΐδα να είναι από τις βασικές περιοχές όπου χτίζεις την νέα... Να σου δώσω ένα παράδειγμα, το 1984 κάποιοι από εμάς ήμασταν κάθε μέρα στις κινητοποιήσεις υπέρ των ανθρακωρύχων στην Βρετανία, δίναμε έναν αγώνα που θα τον χάναμε γιατί η ιστορία με τον άνθρακα θα τελείωνε. Το θέμα είναι τι αντικαθιστά σε αυτές τις κοινότητες το ανθρακωρυχείο, το λιγνιτωρυχείο γιατί αν δεν έχεις μια νέα σύγχρονη τεχνολογία να το αντικαταστήσεις θα καταλήξεις με την τραγωδία όλων αυτών των κοινοτήτων στη Βρετανία που τελικά κατέληξαν να κοιμούνται σε χαρτόκουτες στο Λονδίνο.

«Η ΣΔΙΤ είναι μια απάτη»

ΔΗΜ: Εκείνη η μάχη ήταν και η μάχη του ιδιωτικού τομέα με το δημόσιο γιατί ήταν η μάχη απέναντι στον Θατσερισμό. Τι θα κάνεις, μπορεί αυτό το όραμα που έχεις να γίνει από ιδιωτικές εταιρείες άμα δεν είναι από πίσω ο δημόσιος τομέας; Βλέπεις ΣΔΙΤ, τι βλέπεις εκεί;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εμείς είμαστε κάθετα εναντίον του ΣΔΙΤ, γιατί ΣΔΙΤ δεν είναι σύμπραξη δημοσίου-ιδιωτικού, η ΣΔΙΤ είναι μια απάτη που στόχο έχει την εξασφάλιση των κερδών του ιδιωτικού τομέα από το δημόσιο, δεν το χρειαζόμαστε αυτό. ΣΔΙΤ είναι αυτό που γίνεται με την Frarort τώρα, έχεις μια εταιρεία που δεν είναι ιδιωτική, κρατική είναι αλλά είναι άλλης χώρας. Είναι εθνικοποίηση από το λάθος έθνος και έρχεται το δημόσιο και τους εγγυάται τα κέρδη. Όχι, θέλουμε να είναι δημόσιο αλλά θέλουμε να είναι αποκεντρωμένο, να ανήκει στις ενεργειακές κοινότητες και όχι να είναι ένας μονόλιθος με κυβερνητικά στελέχη τα οποία τρέχουν μια ΔΕΗ με ΑΠΕ. Θέλουμε οι νέες τεχνολογίες που είναι εξ ορισμού αποκεντρωμένες, αυτή είναι η ομορφιά των μικρών ανεμογεννητριών, των φωτοβολταϊκών που είναι σε κάθε κτήριο ξεχωριστά είναι από τη φύση της δημοκρατικής τεχνολογία. Να το πω διαφορετικά, αν είναι να έχεις ένα μεγάλο εργοστάσιο παραγωγής στη βάση πετρελαίου ή κάρβουνου, γι' αυτό εξ ορισμού θέλεις οικονομίες κλίμακας, πρέπει να έχεις 5.000 εργαζόμενους εκεί, μια διοίκηση αυτό είναι υδροκέφαλο εξ ορισμού από την τεχνολογία του. Οι ΑΠΕ μας δίνουν την εξαιρετική ευκαιρία να έχουμε δημόσιο σύστημα, μη κρατικό, που να αποτελείται από ενεργειακές κοινότητες στη βάση μιας συμμετοχικής δημοκρατικής οργάνωσης. Είναι μεγάλη ευκαιρία, είναι δύσκολο, το πρόβλημα είναι πολιτικό δεν είναι τεχνικό, η τεχνολογία μας δίνει τη δυνατότητα αυτή πολιτικά μπορούμε να το σηκώσουμε; Αυτό είναι το θέμα

Ποιος ο ρόλος της Αριστεράς στη νέα βιομηχανική κοινωνία

ΔΗΜ: Αυτό ήταν και ένα θέμα που ίσως από άλλο δρόμο μπήκε και στο συνέδριο όταν μιλούσες για μια νέα βιομηχανική κοινωνία, ποιο είναι το πολιτικό κομμάτι, ποιος είναι ο ρόλος της Αριστεράς σε αυτή τη νέα εποχή που έρχεται. Έρχομαι στο συνέδριο ως τελευταία ερώτηση κλεισίματος που όλοι θα θέλανε να είναι η πρώτη. Ποιο είναι το όραμα πάνω σε αυτό;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Η συμμετοχικότητα, η αποκέντρωση. Δεν μπορούμε να έχουμε στο μυαλό μας ΓΚΟΣΠΛΑΝ, η ΓΚΟΣΠΛΑΝ -δηλαδή το υπουργείο κεντρικού σχεδιασμού της οικονομίας- ήταν απαραίτητη στην Σοβιετική Ένωση γιατί ουσιαστικά η Σοβιετική Ένωση χρησιμοποιούσε τα εργαλεία ενός μονοπωλιακού καπιταλισμού και προσπάθησε να το κάνει αυτό χωρίς ιδιωτική ιδιοκτησία αλλά μένει η πυραμιδική οργάνωση. Οι νέες τεχνολογίες, ο κατακερματισμός του προλεταριάτου, η δημιουργία του πρεκαριάτου το οποίο αλλάζει τα πάντα. Να το πω διαφορετικά το μεγαλύτερο κομμάτι των ανθρώπων που αυτή τη στιγμή ζουν ανασφαλώς με θέσεις εργασίας που είναι μες την ανασφάλεια άμα τους πεις ότι το όνειρό μας είναι να σε κάνουμε προλετάριο δεν θα ενθουσιαστούν ιδιαίτερα. Να σε βάλουμε να δουλεύεις προλετάριος σε ένα εργοστάσιο της ΔΕΗ. Ο νέος άνθρωπος ο οποίος μπορεί να είναι ντελιβεράς αυτή τη στιγμή, μπορεί να δουλεύει σε κάποια διαφημιστική εταιρεία με μπλοκάκι σήμερα δεν νομίζω ότι θα ενθουσιαστεί με αυτό, γι' αυτό το πρόταγμα της Αριστεράς πρέπει να είναι ένας συνδυασμός πράσινων θέσεων εργασίας, αποκεντρωμένων, δημόσιας υφής αλλά ταυτόχρονα μικρών ομάδων όπου η κάθε μία να έχει τη δυνατότητα να παίρνει τις αποφάσεις μόνη της. Κάτι σαν το μοντέλο της Γιουγκοσλαβίας, της αυτοδιάθεσης των εργαζόμενων στην Γιουγκοσλαβία που όμως δεν είχαν τότε τις τεχνολογίες, τις εφαρμογές, τα apps, την πράσινη αποκεντρωμένη παραγωγή ενέργειας που σήμερα θα μπορούσαμε να έχουμε.

ΔΗΜ: Αυτές οι μικρές αποκεντρωμένες οντότητες δεν είναι πολύ πιο απροστάτευτες απέναντι στις δυνάμεις της παγκοσμιοποίησης χωρίς ένα εθνικό κράτος με κεντρικό σχεδιασμό να τα βάλει στην ασπίδα του;

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Σωστά, το κράτος χρειάζεται. Όπως μιλάει ο Μητσοτάκης για επιτελικό κράτος εμείς πρέπει να μιλάμε για το κράτος ομπρέλα το οποίο δημιουργεί το πλαίσιο ανάπτυξης αυτών των αποκεντρωμένων μορφών συμμετοχικής οικονομίας και προστασίας τους, αυτό είναι απαραίτητο. Το ερώτημα είναι αυτό μπορεί να γίνει μόνο στο πλαίσιο εκτός μιας ΕΕ, ίσως να χρειαστεί να γίνει εκτός μιας ΕΕ ή θα γίνει καλύτερα εάν δημιουργηθεί ένα τέτοιο πλαίσιο σε ολόκληρη την Ευρώπη, όχι αναγκαστικά την ΕΕ εγώ θα έβαζα και την Βρετανία μέσα, δεν μ' ενδιαφέρει αν είναι τύποις εντός ή εκτός της ΕΕ, αλλά αν το δεις από το διάστημα αυτό το πράγμα που λέγεται Ευρώπη από την Βρετανία μέχρι την Τουρκία και από τη Φιλανδία μέχρι την Πορτογαλία ενεργειακά αν το δούμε, οικολογικά αν το δούμε θεωρώ αδύνατον να έχουμε ένα σοβαρό ενεργειακό πλάνο μία-μία χώρα. Είναι κάτι το οποίο θα έπρεπε να μπορούμε το κάνουμε συλλογικά, δυστυχώς, αυτή η ΕΕ φαίνεται ότι μέσα από την πράσινη ανάπτυξη και τα πράσινα άλογα δημιουργεί πράσινα πλυντήρια παμβρώμικων και καθόλου πράσινων πρακτικών.

ΔΗΜ: Σε ευχαριστώ πάρα πολύ ή με ευχαριστείς πάρα πολύ...

Γ. ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ: Εγώ σε ευχαριστώ, εσύ με ευχαριστείς. Αυτό αναγκαζόμαστε να το κάνουμε επειδή δεν έχουμε ΜΜΕ στην Ελλάδα.

ΔΗΜ: Νομίζω ότι είναι ενδιαφέρον και νομίζω ότι λειτουργεί.